

Brevkassen: ”Hjælp! Jeg har kærestesorger”

Kære Vi unge

Jeg var i sommer på en camp med en masse andre på min alder. Jeg mødte der en dreng fra Spanien. Jeg blev helt vild med ham. Da vi kom hjem, skrev vi sammen hver dag. Efter en måned blev vi kærester.

Da jeg kom tilbage til skolen, fik jeg mindre følelser for ham og syntes, at det føltes forkert. Jeg slog op med ham.

Nu har jeg så været i Spanien for at besøge ham og en af mine veninder. Jeg boede ikke hos ham, men så ham hver dag. Jeg fik mine følelser tilbage og har kun kunnet tænke på ham, siden jeg kom hjem. Han virkede til at være kommet over vores break-up og ikke have nogle følelser for mig, men der var lige et tidspunkt, hvor jeg følte, at der var noget.

Har prøvet at skrive til ham og finde ud af, om han stadig kan li' mig, men han svarer ikke. Hvad skal jeg gøre?

Hilsen den triste og forelskede pige

Kære pige

Sikke en fantastisk sommercamp du har haft og dejligt for dig, at du fik en kæreste. Efter campen har I været i et hav af følelser, som har bølget op og ned – det er hårdt for jer begge.

Du har gjort rigtig meget for at få ham tilbage, selv om du skriver, han ikke svarer. Hvorfor er svært at vide, måske blev han såret dybt og har lukket ned for sine følelser?

Måske kan du give ham en chance mere, og ringe ham op. Hvis han ikke svarer, så tror jeg, det er slut fra hans side. Det kan være så svært at komme sig over et brud. Du skal være blid mod dig selv og give dig tid til at mærke dine følelser, også selvom det kan være svært at acceptere, at følelserne ikke er gensidige.

Tal med dine bedste venner, de kan være med til at hjælpe dig igennem en svær tid. Lige nu føles det nok ikke sådan, men følelserne bliver mindre, og du får lyst til at forelske dig igen.

Nyd det gode der var mellem jer to. Gem jeres flirt som et dejligt minde. Brug det til at møde kærligheden igen.

Kram Kristina

Brevkassen: ”Mine forældre skal skilles – hvordan siger jeg, hvor jeg vil bo?”

Hej Brevkassen

Mine forældre skal skilles, og de siger, at min søster og jeg skal bo begge steder ... men jeg vil faktisk helst bo ved min mor. Hvordan siger jeg det til min søster og min far, så de ikke bliver kedede af det?

Knus fra hende, der ikke vil skuffe nogen

Kære du

Det kan være svært at være barn i en skilsmisse. Der er rigtig mange dilemmafyldte følelser og tanker i spil. Du virker til at være en tænksohm pige, som ved, hvad du selv har brug for, men som samtidig også prøver ikke at gøre de andre kedede af det. Men husk, at de voksne skal passe på dig og være der for dig, hvis du bliver ked af det.

Dine forældre har lavet en aftale, og den kan du mærke ikke er god for dig. Det skal du holde fast i. Du har nemlig ret til at blive hørt. Det betyder, at dine forældre skal lytte til dig og dine behov, inden de beslutter noget.

Det er superstærkt, at du har mod på at sige, hvordan det bliver bedst for dig. Måske kan du begynde med at sige til dem, at du gerne vil snakke om deres aftale, som du har det svært med. Sig, at det godt kan være, de bliver skuffede og kedede af det, men at du har brug for deres forståelse for, at du gerne vil bo fast hos din mor. Det kan f.eks. være, fordi du bliver stresset og forvirret over at skifte mellem to hjem. Sig også, at du håber på, at de vil gøre deres bedste for at støtte dig og se det fra din side.

Inden snakken kan du måske også tænke over en aftale om, at du f.eks. besøger din far hver anden weekend – eller andre aftaler, du har det godt med.

Jeg håber, I finder nogle gode aftaler sammen.

Kram Kristina